

NEWSLETTER

loka2015

Lokakuu oli harvinaisen lämmin ja kuiva. Kesän voi nyt viimeistään alkaa unohtaa, vaikka hevosemme ovatkin vielä päivät laitumella. Ne pysyvät siellä niin kauan kun sade ei pehmitä peltoja. Jos hevoset pääsevät sotkemaan liian pehmeän pellon niin siinä kasvaa ensi kesänä vain saunakukka. Syyskausi on edennyt jo loppuosuudelleen ja viikot sujuvat rutiinilla. Mutta mukava syksy on ollut.

Ratsastaja esittely

Tämän syksyn uusita ratsastajiamme on Wilma Rönkä, tyttö on kotoisin Tampereelta, asuu Helsingissä, opiskelee Porvoossa ja ratsastaa Loviisassa.

Kuva: Thielo ja Wilma

Äitin harrasti ratsastusta ja niinpä minäkin sitten aloitin 7-vuotiaana. Minulla oli shettis, jonka kanssa kävin myös shettiksen mestaruuksissa. Kun äitini osti hevosien, siirryinkin sitten shettiksestä suoraan hevosien selkään ja pian äitini menetti sen minun käyttöön. Hyppelin sillä lähinnä esteitä. Sen jälkeen ponivuoteni jatkuivat ja minulla oli kolmekin eri ponia.

Hyppäsin yhdellä esteillä kansallisella tasolla, myös kenttäkilpailua harjoittelin ja kilpailin tosissani ja valmentajani oli mm. Seppo Laine. Kun ponivuodet tulivat täyteen minulla oli leasing-käytössä kouluhevonen, joka oli kyvykäs mutta se oli lopulta liian kuuma ja jouduin luopumaan siitä. Sitten ratsastin ratsastuskoulussa (Equilence Center Kangasalalla) ja kilpailin kansallista koulua yhdellä sen hevosista. Eräässä vaiheessa hoidin erään esteratsastajan kilpahevosia ja myös ratsutin niitä. Nyt syksyllä alkoi restonomin opintoni Porvoon kansainvälisellä linjalla ja muutin sen myötä Helsinkiin. Etsin sopivaa paikkaa ratsastukseen ja kokeilin mm Helsingissä missä possujonossa ratsastus maksoi 50 euroa. Lopulta löysimme opiskelukaverini kanssa tänne. Opiskeluni kestää n. 3,5 vuotta ja mitä sitten, ehkä ulkomaille..

Notkeutta kouluhevosille

Valmistautuminen ensi kesään on jo täysillä menossa vaikka vasta pikkuhiljaa yritetään irrottautua kuluneesta kesästä. Syksy ja talven väijäämätön lähestyminen tuntuu välillä ahdistavalta. Mutta helpottaa kun miettii mitä kaikkea pitää hevosten kanssa kehittää tai oppia ennen uutta kisakautta. Niinpä tulevalle talvelle on paljon ohjelmaa.

Kuva: Daphnelle takajalkojen alletuontia hyppääminen varnasti tehostaa

Tähän aikaan vuodesta vahvistetaan peruskuntoa sekä ylläpidetään notkeutta ja pehmeyttä hevosissa. Olen nyt lisännyt molempien hevosteni viikko-ohjelmaan esteharjoituksen, jossa ne hyppäävät pieniä (60-80cm) yksittäisiä ja sarjaesteitä. Toivon sen kehittävän koordinaatiota, lihasvoimaa ja notkeutta. Lisäksi se on niille mukavaa vaihtelua ja huoltaa siten myös korvien väliä.. Eikä se itsestään tylsää ole, tulee ihan "vanhat hyvät" ajat mieleen.

Helsinki International Horse Show

.Kävimme haistelemassa kansainvälistä kilpailutunnelmaa HIHS:ssä.

Viime vuonna kisat jäikin meiltä väliin. Mutta nyt päätimme mennä nähdäksemme myös kuinka uusi kisapiikka Hgin Jäähalli toimii.

Auton parkkeeraus huoletti etukäteen, kun oli tiedotettu että hallilla ei ole parkkia. Menimme hieman etuajassa ja veimme auton stadikan parkkikselle, sieltä kesti n 10 min kävellä hallille. Nyt oli ihan ok, mutta sateella olisi voinut harmittaa.

Kuva: Exposta mukaan tuli mahtavan pehmeätä vasikan nahkaa olevat ratsastushanskat 35€.

Hartwallin areenaan tottuneena vanha jäähallin areena näytti ensin hieman pieneltä ja nuhjuiselta. Mutta kun katsomo on pienempi, se on täydempi ja tunnelma tuntui paremmalta. Vain kova veto ainakin siihen missä me istuimme sai meidät hytisemään ulkovaatteista huolimatta.

Iso verryttelyareena, jossa on oma katsomonsa, on paitsi kilpailijoista mukava, niin oli mielenkiintoista päästä seuraamaan verryttelyä. Ja Expo-alue oli entiseen verrattuna paljon parempi, siellä jopa meikäläinen viitsi kiertää ja teinpä yhden heräteostoksenkin. Ja Expossa oli lämmin joten siellä oli hyvä lämmitellä luokkien välissä.

Ruokapisteitä oli paljon ja minusta kohtuuhintaisia, eikä niihin tarvinnut älyttömästi jonottaa. Söimme

panniineja sekä pizzaa, teetä+berliinin munkkia ja ne maistuivat oikein makoisilta.

Itse kilpailuissa Small Tourin kansallisessa koulufinaalissa nähtiin mukavimmat esitykset kahden parhaan osalta (Zalzatime ja Halley Berry). Niissä vapaaohjelman musiikki tuki suoritusta sekä sopi hevosen liikkeisiin ja olemukseen ja hevosetkin esittivät keveästi ja iloisesti ohjelmansa. Kansainvälisessä GP-luokassa kaikkien paitsi ehkä voittajan musiikit olivat hirveätä kuultavaa ainakin minun korviini. Eivätkä esityksetkään olleet kovin elähdyttäviä. Oli silti kiva nähdä FWB ori Duendecillo sekä suomalaisten nuoret Gamin ja Julitrea, joista varmaan tulee hienot hevoset kansainväliselle tasolle.

Este-GP:ssä oli hienoja suorituksia ja tuntuu käsittämättömältä, että hevoset pääsevät yli niin suurista esteistä niinkin kovasta vauhdista ja lyhyillä lähestymisillä. Suomalaisetkin esiintyivät edukseen, vaikka palkintosijat jäikin tällä kertaa pääluokissa tavoittamatta.

Jätimme näytökseemme kuuluvan viimeisen esteluokan suosiolla väliin, takapuolet olivat jo aivan puuduksissa istumisesta ja messuhälinäkin alkoi jo käydä maalaisrauhaan tottuneen hermoille. Niinpä ajelimme kotiin suhteellisen tyytyväisinä vaikkakin 250 euroa köyhempinä (liput 2 kpl á 85e, parkkimaksu 10 e, ruokailut n 30e, hanskat 35 e). Mutta nämä kisat on vain kerran vuodessa.

Ensimmäinen Grand Prix-rata

Tässä "opetusvideossa" Brett Kidding ratsastaa ensimmäisen GP-ratansa. Poikkeuksellisesti pääsemme myös hänen päänsä sisälle ja kuulemme mitä ratsastajan päässä liikkuu kun rataa keskittyminen on täydellistä.... niinkuin tämä suorituskin.

<https://www.facebook.com/trtmethod/videos/441043972753891/>

kannattaa katsoa, todella hauska video.

Petoeläimiä nurkissa

Asumme melko suuren metsäalueen reunalla ja sen myötä myös erilaiset eläimet viihtyvät näillä main.

Siitä todisteena taas Juulin metsätieltämme löytämä suuri tassunjälki. Joka ilmeisemmin on suden etutassusta lähtöisin.

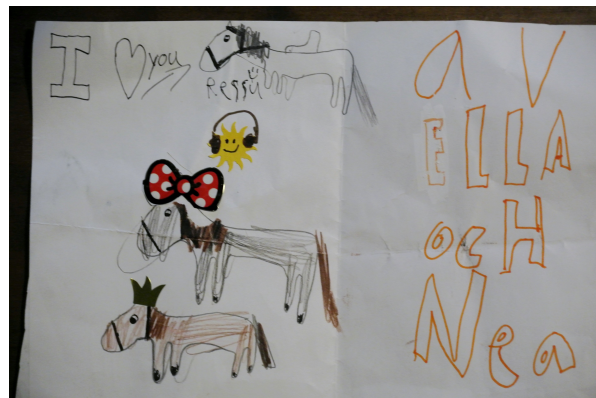
Kuva: Juulin käsi käy pieneksi tassun jäljen rinnalla.

Pari talvea sitten ilves oli yöllä jahdannut jänistä pihallamme. Ilveksestä on myös naapuristamme näköhavainto tältä syksyltä. Jopa karhuista on harvakseltaan ollut havaintoja lähitienoilla.

Se ei silti juuri hermostuta silä harvemmin niistä on vaaraa ihmisille tai suurille hevosille. Metsässä juoksenteleva kissa tai koira sen sijaan voi huonolla tuurilla joutua pulaan. Isoimmat pedot liikkuvat suurella säteellä, joten eivät ne joka päivä omassa pienessä metsässämme lymy. Suuri haaveeni olisikin nähdä luonnossa jokin suurista petoeläimistämme, kunhan ei ihan nenäkkäin tarvitse päivää sanoa.

KORTTI

Sain eräänä päivänä näin hienon kortin Nealta ja Ellalta.

Tässä ylimpänä Ressu, keskellä rusetti päässä on Daphne ja alhaalla tallin kingi eli Vili. Kiitokset tytöille vielä kerran.

Mukavaa syksyä kaikille

www.perriertalli.fi